

Po více než několik desetiletí trvajících legislativních snahy byl konečně v roce 2005 na komunitární úrovni dotvořen ucelený právní rámec umožňující společností napříč Evropskými společenstvími (dále jen „ES“ nebo „Společenství“) využívat za účelem nadnárodních reorganizací institutu přeshraničních fúzí.

Poprvé byla tato možnost společností z ES dána v důsledku přijetí Nařízení o statutu evropské společnosti¹ (dále jen „Nařízení SE“) a navazující Směrnice, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců² (dále jen „Směrnice SE“), neboť jedním z možných způsobů založení evropské společnosti je právě nadnárodní/přeshraniční³ fúze⁴.

I přestože je zakotvení možnosti nadnárodních fúzí v Nařízení SE spíše jakýmsi „vedlejším produktem“ této úpravy, jejíž primární význam je spatřován ve vytvoření unikátní komunitární formy (akciové) společnosti, je třeba zdůraznit, že právě toto nařízení položilo základ právní úpravy přeshraničních (nadnárodních) fúzí a posloužilo jako „odrazový můstek“ dalšího legislativního vývoje v této oblasti završeného přijetím tzv. Desáté směrnice.

K dotvoření právního rámce úpravy přeshraničních fúzí tak došlo teprve přijetím směrnice o přeshraničních fúzích kapitálových společností⁵. Přínosem Desáté směrnice je jednak to, že oproti Nařízení SE rozšířila, resp. nejpozději do 15. prosince 2007⁶ rozšířila využitelnost institutu přeshraničních fúzí i pro jiné než akciové společnosti, tj. minimálně⁷ pro všechny⁸ kapitálové společnosti ve smyslu čl. 2 odst. 1 Desáté směrnice, ale především skutečnost, že výsledkem přeshraniční fúze dle Desáté směrnice zde není nástupnická společnost ve formě evropské společnosti.

Za této situace se domnívám, že by bylo nejenom zajímavé, ale především velice užitečné si právní úpravu přeshraničních fúzí blížeji objasnit a zabývat se některými otázkami a problematickými okruhy, se kterými se budou podnikatelé v praxi potýkat.